

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bořivoje Hájka a soudců Mgr. Radka Kopsy a Mgr. Pavla Hradeckého **ve věci péče soudu o XXX**, nar. XXX, bytem JXXX, syna XXX, nar. XXX, bytem tamtéž, oba zast. Mgr. Janem Hynštem, advokátem se sídlem Vrázova 2243/7, Praha 5, a XXX, nar. XXX, bytem XXX, zast. Mgr. Tomášem Pavlem, advokátem se sídlem Smilova 547, Pardubice, **o zvýšení výživného**, o odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 16.3.2015, č.j. 13P 140/2003-1007, **t a k t o :**

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I. p o t v r z u j e .**
- II. Rozsudek okresního soudu se ve výroku II. mění tak, že dlužné výživné za období od 1.9.2009 do 30.4.2016 ve výši 411.400,- Kč je otec povinen zaplatit XXX do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- III. Otec je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích náklady řízení před okresním soudem ve výši 45.050,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před okresním ani odvolacím soudem.

O d ů v o d n ě n í :

Výše uvedeným rozsudkem okresní soud změnil předchozí rozsudek téhož soudu ze dne 10.4.2006 č.j. 13P 140/2003-190 tak, že otci zvýšil výživné pro XXX počínaje dnem 1.9.2009 na částku 11.000,- Kč měsíčně a počínaje dnem 1.1.2014 na částku 7.000,- Kč měsíčně, splatných vždy do každého 5. dne v měsíci předem (výrok I.), uložil otci zaplatit dlužné výživné za období od 1.9.2009 do 31.3.2015 ve výši 362.000,- Kč do tří měsíců od právní moci rozsudku (výrok II.), uložil každému z rodičů povinnost nahradit České republice náklady řízení ve výši 22.525,- Kč (výrok III.), a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV.).

Okresní soud po skutkové stránce dospěl k závěru, že naposledy bylo o výživném otce pro XXX rozhodováno rozsudkem ze dne 10.4.2006, a výživné bylo stanoveno částkou 3.200,- Kč měsíčně. V té době měl otec dosahovat příjmu 22.882,- Kč čistého měsíčně, měl jednu další vyživovací povinnost k synovi XXX, nar. XXX, která byla rovněž stanovena na 3.200,- Kč měsíčně. Otec byl tehdy vlastníkem dvou domů, v XXX, a dvou bytů v XXX. Matka měla vyživovací povinnost taktéž k synům XXX a XXX, dosahovala příjmu 29.789,- Kč čistého měsíčně, byla spoluvlastnicí rodinného domu s pozemky v XXX a vlastnící automobilu. Tehdy nezletilý XXX byl žákem základní školy, navštěvoval výtvarný kroužek a hokejový oddíl, jinak neměl zvýšené potřeby. Podle rozsudku z roku 2006 se měl XXX stýkat s otcem v rozsahu cca 80 dnů v roce.

V období, jež je předmětem tohoto řízení, matka žila sama se syny XXX a XXX, jiné vyživovací povinnosti neměla. V roce 2010 pracovala s průměrným čistým příjmem ve výši 18.421,- Kč, od března do října 2011 s příjmem 31.452,- Kč, tento pracovní poměr ukončila sama bez uvedení důvodu; pokud by tam pracovala nadále, mohla podle zaměstnavatele vydělávat až 47 tis. Kč hrubého měsíčně. Od března 2013 pracovala u XXX, v roce 2013 s příjmem 30.682,- Kč čistého měsíčně, v roce 2014 pak 38.253,- Kč čistého měsíčně. Z podnikání matka čerpala v roce 2009 částku 5 tis. Kč měsíčně, v roce 2011 pak 11 tis. Kč měsíčně, v roce 2012 10 tis. Kč měsíčně, v roce 2013 4,7 tis. Kč měsíčně a v roce 2014 pak 2,8 tis. Kč měsíčně. Matka sama uvedla, že za roky 2009 a 2010 měla ze všech zdrojů, včetně vyplaceného stavebního spoření, k dispozici celkem 340 tis. Kč. Matka je stále spoluvlastnicí nemovitostí, jako v době předchozího rozhodnutí o výživném, s tím, že nemovitosti v XXX jsou zatíženy věcným břemenem užívání ve prospěch rodičů matky. V roce 2009 matka obdržela od svých rodičů darem dům s pozemky v XXX– XXX v hodnotě cca 4 mil. Kč, v němž se syny bydlí. V roce 2006, v roce 2008 a v roce 2011 pak nabyla darem od svých rodičů spoluvlastnické podíly na pozemcích v XXX, XXX a XXX v ceně celkem cca 900 tis. Kč, a v roce 2008 pak koupila automobil za 650 tis. Kč, na což jí půjčili rodiče; dosud nemusela půjčku vrátet. V roce 2014 matka vybrala ze zrušeného stavebního spoření cca 48

tis. Kč, dále pak měla pojištění s odkupným cca 77 tis. Kč a penzijní připojištění v hodnotě cca 100 tis. Kč.

Otec žil v předmětném období sám, vyživovací povinnost měl pouze k synům XXX a XXX. Čisté příjmy otce z pracovních poměrů činily za rok 2009 celkem 288 tis. Kč, za rok 2010 75 tis. Kč, za rok 2011 93 tis. Kč, za rok 2012 146 tis. Kč, za rok 2013 250 tis. Kč a za rok 2014 59 tis. Kč. V roce 2012 měl otec příjmy z pronájmu ve výši 287 tis. Kč čistého. V roce 2009 dosáhl zisk otce z podnikatelské činnosti 620 tis. Kč, avšak pro svou potřebu si z prostředků podnikání vyplatil celkem 4,707 mil. Kč. V roce 2010 měl z podnikání ztrátu 38 tis. Kč, pro svou potřebu si vyplatil 111 tis. Kč, v roce 2011 měl ztrátu 99 tis. Kč, pro svou potřebu si vyplatil 729 tis. Kč, v roce 2012 měl ztrátu 202 tis. Kč, pro svou potřebu si vyplatil 27 tis. Kč, v roce 2013 dosáhl zisku 82 tis. Kč a pro svou potřebu si vyplatil 1 tis. Kč a v roce 2014 dosáhl zisku 190 tis. Kč a pro svou potřebu si nevyplatil nic. Otec má z podnikatelské činnosti závazky 1,7 mil. Kč, které odmítl blíže specifikovat, a vůči své sestře dluh z půjčky ve výši 900 tis. Kč. V období let 2009 – 2014 otec disponoval s částkami naspořenými v předchozích letech ve výši 750 tis. Kč.

Otec je v obchodním rejstříku zapsán jako jednatel společností XXX., XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, a do roku 2013 též společnosti XXX. Dále je zapsán jako předseda představenstva společností XXX., XXX, XXX, XXX a XXX. Z výkonu těchto funkcí neměl otec žádné příjmy, neboť tyto společnosti byly zřízeny jako předpřipravené a nevykazují žádnou či ztrátovou činnost, přičemž otcova pozice je v nich v podstatě formální, jde o službu pro sestru otce XXX, která otci pomohla v tíživých životních situacích. Otec má pouze nesplacenou pohledávku vůči společnosti XXX ve výši 50 tis. Kč. Nebylo prokázáno, že by otec majetkově participoval na těchto společnostech. Otec dne 24.4.2009 převedl na svou sestru veškeré akcie společnosti XXX v nominální hodnotě 2 mil. Kč, čímž splatil půjčku od sestry v téže výši; tato půjčka byla poskytnuta právě na založení uvedené společnosti. Dne 17.11.2011 otec na svou sestru převedl i akcie společnosti XXX v nominální hodnotě 1,1 mil. Kč, čímž opět částečně splatil další půjčku od sestry ve výši 2 mil. Kč poskytnutou za účelem založení této společnosti; otec nicméně část půjčených prostředků použil na jiné své výdaje, proto do majetku společnosti XXX vložil svůj dům čp. XXX s parcelou v XXX. Dne 12.7.2011 pak otec převedl na svou sestru i podíl ve společnosti XXX v nominální hodnotě 200 tis. Kč, opět šlo o splátku půjčky od sestry. Dne 17.7.2012 pak otec prodal svůj podíl ve společnosti XXX za cenu 250 tis. Kč. Otec je dále jednatelem společností XXX (kde je i společníkem s podílem 80%, tržní hodnota podílu je nulová) a XXX s.r.o. (kde je i společníkem s podílem 50%, tržní hodnota podílu je cca 200 tis. Kč).

Otec měl v předmětném období běžné účty u České spořitelny a.s., Raiffeisenbank a.s. a Fio banky a.s., na nichž zůstatky různě kolísaly od mínus dvou tisíc Kč po 350 tis. Kč. Dále měl životní pojištění v hodnotě cca 60 tis. Kč. Otec vlastnil nemovitosti, jako v době předchozího rozhodnutí o výživném. Dále v červnu 2008 nabyl garáž v k.ú. XXX v hodnotě cca 240 tis. Kč. V lednu 2014 prodal otec byt č. XXX v XXX, jenž vlastnil od roku 2004, společnosti XXX za obvyklou cenu ve výši 1,88 mil. Kč, po uhrazení hypotéky, která na bytu vážla, obdržel otec z kupní ceny 600 tis. Kč. V téže době prodal otec stejné společnosti i byt č. XXX v XXX, jenž vlastnil od roku 2005, za obvyklou cenu ve výši 3,6 mil. Kč, po uhrazení hypotéky, která na bytu vážla, obdržel otec z kupní ceny 1,1 mil. Kč. Byt č. XXX

v XXX, který otec získal v lednu 2008, prodal v dubnu 2012 téže společnosti XXX za cenu 500 tis. Kč. V dubnu 2012 otec prodal své nemovitosti v k.ú. XXX společnosti XXX za obvyklou cenu ve výši 300 tis. Kč. V červnu 2006 získal otec byt č. XXX v XXX, který v květnu 2012 prodal společnosti XXX za obvyklou cenu 330 tis. Kč.

XXX navštěvoval do roku 2011 základní školu s rozšířenou výukou jazyků a výtvarný kroužek, s běžnými výdaji tomu odpovídajícími. Od září 2011 pak navštěvoval Sportovní gymnázium v XXX, taktéž s výdaji odpovídajícími běžnému studiu na střední škole. Dále se věnoval hokeji, za což matka od roku 2009 zaplatila na poplatcích 24 tis. Kč, za výstroj a výzbroj cca 64 tis. Kč, a hradila i další výdaje, a v létě se věnoval in-line hokeji, za což matka zaplatila za výstroj cca 10 tis. Kč. Za rovnátka matka vydala od roku 2009 cca 2 tis. Kč ročně, za různé výlety a pobyty XXX, včetně zahraničních, pak cca 76 tis. Kč. Za kolo, počítač, telefon, autoškolu a nadstandardní ošacení v uvedeném období matka vydala cca 65 tis. Kč. Běžné náklady na stravu, bydlení, ošacení, hygienu, telefon a internet, včetně pojištění, spojené s potřebami XXX, pak podle matky činí cca 12 tis. Kč měsíčně. V předmětném období se otec s XXX stýkal poměrně zřídka, do poloviny roku cca jednou za půl roku, poté již vůbec. Nad rámec stanoveného výživného mu přispěl do rozhodnutí okresního soudu různými plněními v celkové hodnotě 100.600,- Kč.

Výše uvedená skutková zjištění posoudil okresní soud po právní stránce pro období do 31.12.2013 podle § 99 odst. 1, § 98, § 85 odst. 2 a 3, § 85a odst. 1 a § 96 odst. 1 zák. č. 94/1963 Sb., zákona o rodině, pro období od 1.1.2014 pak podle § 912, § 916, § 922 a § 923 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále též o.z.), a dospěl k následujícím závěrům. Od posledního rozhodnutí o výživném došlo k podstatné změně poměrů na straně XXX, neboť již není žákem základní školy, nýbrž studuje řádně na škole střední; z tohoto důvodu nicméně trvá neschopnost XXX se sám živit a tudíž i vyživovací povinnost rodičů k němu. V souvislosti s věkem XXX došlo k navýšení jeho běžných potřeb, tj. nákladů na stravu, oblečení, hygienu, telekomunikace apod. Rovněž vzrostly náklady spojené s jeho vzděláváním a zdravotním stavem, a zejména pak s jeho zájmovou činností, tedy s členstvím v hokejovém oddílu. Všechny tyto zvýšené potřeby považoval okresní soud za zcela odůvodněné.

Dále došlo podle okresního soudu k podstatným změnám na straně matky. Ta má stále dvě vyživovací povinnosti. Od posledního rozhodnutí podstatně vzrostly její příjmy, v určitém období až na 41 tis. Kč čistého měsíčně, a z tohoto příjmu je nutno vycházet i v období, kdy nebyla v pracovním poměru, tj. od listopadu 2011 do února 2013, neboť se bez důležitého důvodu tohoto příjmu vzdala. Dále podstatně vzrostl majetek matky (o nemovitosti v hodnotě cca 5 mil. Kč), matka použila v předmětném období prostředky ze zrušeného stavebního spoření a má i nezanedbatelnou částku v životním pojištění. Kromě toho se s narůstajícím věkem XXX postupně přesouvá plnění vyživovací povinnosti matky z formy osobní péče do formy peněžní.

Rovněž na straně otce došlo podle okresního soudu k podstatné změně poměrů. Otec má také stále dvě vyživovací povinnosti. Otec prodal část svých nemovitostí, a i po úhradě závazků s nimi spojených získal takto značné částky pro svou potřebu. Na druhou stranu nebylo prokázáno, že by otec převáděl na svou sestru svůj majetek, aniž by k tomu měl vážný

důvod, či měl příjmy spojené s činností statutárních orgánů právnických osob. Okresní soud však přihlédl i k celkové sumě majetku otce a způsobu jeho života, resp. jeho životní úrovni. Poukázal na to, že v roce 2009 disponoval otec úsporami ve výši 750 tis. Kč, v roce 2012 získal částku 1,38 mil. Kč z prodeje nemovitostí a podílu ve společnosti XXX. Pokud otec poukazoval na dluhy z podnikání, pak tyto nemají přednost před zákonným výživným pro děti. Pokud otec vykonával bezplatně funkce statutárních orgánů ve společnostech své sestry, pak se tím bez důležitého důvodu vzdal příjmu, který takto mohl mít. Rovněž otcí nic nebránilo v tom, aby prodal garáž a podíl ve společnosti XXX, a takto získal částku cca 445 tis. Kč. Životní úroveň otce spolehlivě dokládají i nadstandardní zahraniční dovolené v letech 2009 – 2013, dále jeho schopnost splácet až do ledna 2014 splátky hypoték ve výši až 29,5 tis. Kč měsíčně. Kromě toho mu společnosti jeho sestry poskytovaly benefity ve formě bezplatného užívání automobilů vyšších tříd, provozu mobilního telefonu a posléze i bezplatného bydlení (kde si otec hradil pouze energie). Dále měl okresní soud za to, že příjmy otce se ve skutečnosti oproti předchozímu období podstatně zvýšily. Celkově dosáhl otec v období let 2009 – 2013 čistého příjmu ze zaměstnání ve výši 809 tis. Kč, z pronájmu bytů 287 tis. Kč (pouze za rok 2012), a celkově si pro osobní potřebu vyplatil z podnikání 5,577 mil. Kč, takže jeho celkové příjmy činily za uvedených pět let 6,674 mil. Kč, což činí v průměru 105 tis. Kč měsíčně čistého. V roce 2014 pak otec získal z podnikání 15 tis. Kč, ze zaměstnání 4 tis. Kč a z prodeje bytů a vyplaceného odbytného z pojištění celkem 1,765 mil. Kč. Uvedený jednorázový příjem z prodeje a odbytného okresní soud rozpočítal na dobu tří let, a proto měl za to, že pro rok 2014 je na místě vycházet z průměrného čistého měsíčního příjmu otce ve výši 69 tis. Kč.

Zjištěné poměry účastníků pak podle okresního soudu odůvodňují změnu předchozího rozhodnutí o výživném, a to i za dobu tří let od podání návrhu na zvýšení výživného. Pro období let 2009 – 2013 pak okresní soud považoval za přiměřené výživné ve výši 11 tis. Kč měsíčně, pro období následující, kdy došlo k nezaviněnému poklesu příjmů otce, pak ve výši 7 tis. Kč měsíčně, což činí cca 10% disponibilního příjmu otce v tom kterém období. Při stanovení výše výživného okresní soud přihlédl též k další vyživovací povinnosti otce, i k tomu, že se již s XXX prakticky nestýká.

Okresní soud pak stanovil dluh na výživném, který otcí vznikl zpětným zvýšením. Toto bylo zvýšeno pro období 52 měsíců o 7.800,- Kč, pro období 15 měsíců pak o 3.800,- Kč. Od takto určené částky pak okresní soud odečetl celkovou částku 100.600,- Kč, kterou otec přispěl XXX mimo běžně placené výživné. Lhůtu k zaplacení pak okresní soud stanovil podle § 160 odst. 1 občanského soudního řádu (dále též o.s.ř.) s přihlédnutím k možnostem otce.

O nákladech řízení státu rozhodl okresní soud podle § 148 odst. 1 o.s.ř. a uložil oběma rodičům, aby státu nahradili znalečné vyplacené znalci Ing. Chlupáčovi rovným dílem, neboť žádný z nich by nesplňoval podmínky pro osvobození od soudních poplatků a znalecký posudek byl nařízen v zájmu všech účastníků řízení. Konečně o náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl okresní soud podle § 23 z.ř.s., když neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by odůvodňovaly jiné rozhodnutí.

Proti tomuto rozsudku podal otec včasné odvolání. Namítal, že okresní soud nesprávně vyhodnotil provedené důkazy týkající se poměrů otce a na tomto základě dospěl k nesprávným právním závěrům. Otec měl za to, že poměry matky, zejména její možnosti a schopnosti dosahovat příjmu kolem 41 tis. Kč měsíčně čistého a její majetkové poměry, tj. to, že dostala darem nemovitosti v ceně cca 5 mil. Kč, okresní soud zjistil správně. Co se týče potřeb XXX daných částkou 12 tis. Kč měsíčně, pak otec měl za to, že v této částce jsou zahrnuty i nadstandardní věci typu jízdního kola, telefonu, počítače či zahraničních pobytů, a že tato životní úroveň XXX odpovídá nadstandardním možnostem jeho matky. Otec by si však při své životní úrovni nemohl takové výdaje dovolit, proto mu vysoké náklady syna nemohou být přičítány k tíži.

Zásadní rozpor nicméně otec spatřoval ve zjištění jeho možností a schopností, vyjádřených okresním soudem v závěrech o příjmech otce ve výši 105 tis., resp. 70 tis. Kč měsíčně. Pokud okresní soud započítal mezi příjmy otce i částku 5,577 mil. Kč jako tzv. osobní spotřebu podle daňové evidence otce, pak postupoval zcela nesprávně. Toto je pouze účetní položka, která nemá faktickou souvislost s reálnými příjmy otce. Tato částka má souvislost s ostatními nedaňovými příjmy otce. Konkrétně si otec v roce 2009 půjčil od společnosti XXX částku 3,967 mil. Kč, později, zejm. v roce 2011 byla půjčka navýšena až na 4,872 mil Kč, kterou je otec povinen vrátit do 31.12.2015; to vyplývá z účetnictví otce, které bylo předloženo znalci ke zkoumání. Dále pak šlo o částku 405 tis. Kč, která byla otcovi vrácena z advokátní úschovy na připravovanou a nakonec nerealizovanou koupi pozemku, a některé další, menší částky. Otec tak měl za to, že při hodnocení jeho příjmů je nutno vycházet ze závěrů znaleckého posudku Ing. Chlupáče o tom, jaký byl hospodářský výsledek podnikání otce v jednotlivých letech. Tento výsledek, resp. čistý měsíční zisk otce z podnikání činil v roce 2009 částku 51.669,- Kč, v roce 2010 pa -3.232,- Kč, v roce 2011 částku -8.275,- Kč, v roce 2012 částku -16.916,- Kč a v roce 2013 pak částku - 6.870,- Kč (tj. s výjimkou roku 2009 bylo podnikání otce ztrátové).

Celkové čisté příjmy otce v letech 2009 – 2013 tak činí součet částek 809.844,- Kč ze zaměstnání, 287.000,- Kč z pronájmu, a -341.003,- Kč (ztráta z podnikání), tedy částku 755.841,- Kč, což činí v průměru 12.597,- Kč měsíčně. Tento příjem byl tak nízký proto, že obor, v němž je otec jako architekt činný, tj. stavebnictví, byl v rozhodném období postižen krizí, jejímž důsledkem byl obrovský propad poptávky po službách architektů. Uvedený propad otec sanoval především z úspor z předchozího období ve výši 750 tis. Kč a z půjček od své sestry, z nichž dosud nevrátil částku 900 tis. Kč, a dále má z podnikatelské činnosti dluhy ve výši 1,7 mil. Kč. Proto otec musel též přistoupit k prodeji svých nemovitostí, neboť nebyl schopen hradit splátky hypotéčních úvěrů; to, co mu po prodeji zbylo z kupních cen, pak použil na splácení svých podnikatelských závazků a zajištění běžných životních potřeb. Kdyby pak otec své podnikatelské závazky nehradil vůbec, pak by se jeho finanční situace zhoršila natolik, že by nebyl schopen platit ani žádné výživné. Pro období od 1.1.2014 pak měl okresní soud vycházet z prokázaných příjmů otce ve výši 4.944,- Kč měsíčně ze zaměstnání a 15.839,- Kč měsíčně z podnikatelské činnosti. V důsledku prodeje nemovitostí se pak v předmětném období zásadně snížila hodnota majetku otce, zůstala mu jen garáž, podíl ve společnosti XXX a podíl na nemovitostech v XXX, který je prakticky bez hodnoty. Otec také měl za to, že okresní soud nesprávně dovodil, že se otec bez důležitého důvodu vzdal příjmu z výkonu funkcí statutárního orgánu společností ve vlastnictví své sestry. Otec

podle svého názoru prokázal, že tyto společnosti jsou nefunkční, nevykonávají žádnou činnost a nemají žádný majetek, takže otcova účast ve statutárních orgánech těchto společností nevyžadovala prakticky žádný jeho čas. Ani používání automobilu a telefonu nemá prakticky vliv na životní úroveň otce. Otec také uvedl, že své podnikání neukončil a nepřijal zaměstnání v oboru z důvodu, že se situace jeho podnikání začala zlepšovat, jak vyplývá z hospodářského výsledku za rok 2013, a očekává, že bude opět značně ziskové.

Celkově měl tedy otec za to, že v řízení bylo prokázáno, že matka XXX má podstatně vyšší životní úroveň, příjmy i majetek než otec. Vyměřené výživné otci je tedy nepřiměřené i z hlediska poměru, v němž by se na zajištění potřeb XXX měli podílet jeho rodiče, protože by se i matka měla podílet na zajištění potřeb XXX především finančně. Konečně otec poukázal na to, že obdobného zvýšení výživného se vůči němu domáhá i syn XXX. Otec přitom v období let 2009 – 2013 poukázal na výživné pro tyto dva syny fakticky přes 50% svého čistého příjmu, čehož byl schopen pouze díky půjčkám od své sestry. Proto otec navrhl, aby krajský soud změnil odvoláním napadený rozsudek a návrh na zvýšení výživného zamítl.

Matka i XXX se k odvolání vyjádřili tak, že okresní soud dospěl v podstatě ke správným závěrům o možnostech a schopnostech otce. Oba měli za to, že otec neprokázal, na co použil prostředky označené v jeho účetnictví jako osobní spotřeba, ani to, že by si od své sestry půjčil částky potřebné na založení obchodních společností uvedených výše, a ovládá tak tyto společnosti, jež mají majetek v hodnotě přes 11 mil. Kč. Sestra otce mu přitom pomáhá tento majetek zastírat. XXX se stále připravuje studiem na budoucí povolání, vyživovací povinnost otce k němu proto trvá. Závazky otce z podnikání nemají přednost před zákonnou vyživovací povinností, otec si přitom např. prodejem nemovitostí zvyšoval závazky o daň z převodu nemovitostí a zbavil se možnosti příjmů z pronájmu. Matka i XXX navrhli, aby byl rozsudek okresního soudu potvrzen.

Krajský soud přezkoumal odvoláním napadený rozsudek, a to jak z pohledu odvolacích námitek, tak z důvodů v odvolání neuvedených (§ 212a odst. 1 o.s.ř.), přičemž postupoval podle občanského soudního řádu ve znění platném a účinném do 31.12.2013 (viz čl. II bod 2 zák. č. 293/2013 Sb.) a dospěl k závěru, že odvolání otce není opodstatněné.

Po seznámení se s obsahem spisu po předložení odvolání otce považoval krajský soud závěry okresního soudu týkající se majetkových poměrů otce, resp. majetkových vztahů a transakcí mezi otcem a jeho sestrou, za značně překvapivé. Otec v průběhu řízení před okresním soudem tvrdil, že obchodní společnosti, v nichž figuroval, zakládal na žádost své sestry, za prostředky, které od ní měl půjčené (resp. u společnosti XXX použil část půjčených prostředků jinak, proto vložil do majetku společnosti svou nemovitost v odpovídající hodnotě), a bezprostředně po založení převedl akcie, resp. obchodní podíl na svou sestru. Tato tvrzení otce se jevila sama o sobě značně nevěrohodnými. Předně otec je dosud v obchodním rejstříku zapsán jako jediný akcionář společnosti XXX, resp. jediný společník společnosti XXX, ač uvedené společnosti i jejich statutární orgány mají dbát na to, aby zápisy v obchodním rejstříku odpovídaly skutečnosti (§ 32 odst. 3 obch. zákoníku, § 11 odst. 2 zák. č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob). Dále společnost XXX má v obchodním rejstříku zapsán jako předmět podnikání mj. projektovou činnost ve výstavbě a provádění staveb, tj. činnosti, k nimž má vzhledem ke své profesi velmi blízko

otec, zatímco jeho sestra nikoli. Společnosti, v nichž figuruje otec, a které mají patřit jeho sestře, také všechny do jedné neplní svou zákonnou povinnost a nezakládají do obchodního rejstříku účetní závěrky, takže nelze z obchodního rejstříku ověřit základní údaje o jejich majetku a hospodaření. Dále pak proti tvrzení otce svědčila i skutečnost, že otec vyvíjel pracovní činnost nepochybně již více než 15 let před rokem 2009 a je ve své profesi úspěšný (jinak by se stěží stal členem představenstva a posléze dokonce předsedou XXX), zjevně pracovní činnost vyvíjela mnohem kratší dobu; přesto to měla být ona, kdo poskytl milionové částky na založení těchto společností. Rovněž měl krajský soud značné pochybnosti o transakcích mezi otcem a společnostmi XXX týkajícím se nemovitostí. Krajský soud proto při prvním jednání upozornil otce, že zopakuje a doplní dokazování zejména k těmto otázkám, a dále otce upozornil, že otec musí prokázat, že mu skutečně společnost XXX studio s.r.o. poskytla půjčku, a pokud ano, jakým způsobem ji bude vracet, a dále jak otec použil prostředky označené v jeho peněžním deníku jako osobní spotřeba.

Následně otec doplnil svá tvrzení tak, že z prostředků získaných z půjčky od společnosti XXX v roce 2009 uhradil svůj závazek z půjčky podle smlouvy ze dne 6.9.2004, kterou si půjčil 2,5 mil. Kč. Uhradil jednak jistinu půjčky, dále úrok a dále též sankce z důvodu opožděného zaplacení, neboť půjčka měla být vrácena již do 7.9.2007. Podle smlouvy mohly být sankce ještě vyšší, ale otcovi se podařilo s věřitelem dohodnout jejich snížení, proto mohl částku 1,03 mil. Kč vrátit zpět společnosti XXX. Otec nebyl schopen půjčku zaplatit ve lhůtě splatnosti, neboť do té doby příznivý vývoj jeho podnikání se skokově obrátil v souvislosti s hlubokou celosvětovou krizí. Pokud jde o společnosti, v nichž otec vystupoval jako statutární orgán, pak tyto pouze pomáhal zakládat své sestře, obdržel půjčky na jejich založení, a po založení je obratem převedl na svou sestru. To, jak tyto společnosti hospodařily či jaký měly majetek, je proto ve vztahu k poměrům otce bezpředmětné. Otec nijak neparticipoval ani na nabytí majetku těchto společností, ani na vygenerování jejich příjmů. Dále uvedl, že společnost XXX získala prostředky na koupi nemovitostí od otce z úvěru od České spořitelny a.s., otec nebyl vlastníkem této společnosti. Otec není schopen plnit své několikamilionové závazky, nemá vysokou životní úroveň. Otec také posléze namítl, že XXX se přestal soustavně připravovat studiem na své budoucí povolání a uzavřel profesionální smlouvu s hokejovým klubem, z níž může očekávat vysoké příjmy, proto vyživovací povinnost otce k XXX zanikla. Kromě toho již od roku 2009 jsou náklady XXX na lední hokej, tj. výzbroj, výstroj, dopravu atd. hrazeny klubem, takže XXX nemá v tomto směru zvýšené náklady.

Podle § 120 odst. 2 o.s.ř. ve věcech, v nichž lze zahájit řízení i bez návrhu, (...) je soud povinen provést i jiné důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu, než byly účastníky navrhovány.

Podle § 132 o.s.ř. důkazy hodnotí soud podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle § 85a odst. 1 zák. o rodině, ve znění platném a účinném do 31.12.2013, rodič, který má příjmy z jiné než závislé činnosti podléhající dani z příjmů, je povinen soudu prokázat své příjmy, předložit podklady pro zhodnocení svých majetkových poměrů a

umožnit soudu zjistit i další skutečnosti potřebné pro rozhodnutí zpřístupněním údajů chráněných podle zvláštních předpisů. Nesplní-li rodič tuto povinnost, má se za to, že jeho průměrný měsíční příjem činí 12,7násobek životního minima jednotlivce podle zvláštního právního předpisu.

Podle § 916 o.z. neprokáže-li v řízení o vyživovací povinnosti rodiče k dítěti nebo o vyživovací povinnosti jiného předka k nezletilému dítěti, které nenabylo plné svéprávnosti, osoba výživou povinná soudu řádně své příjmy předložením všech listin a dalších podkladů pro zhodnocení majetkových poměrů a neumožní soudu zjistit ani další skutečnosti potřebné pro rozhodnutí zpřístupněním údajů chráněných podle jiného právního předpisu, platí, že průměrný měsíční příjem této osoby činí pětadvacetinásobek částky životního minima jednotlivce podle jiného právního předpisu.

Z výše uvedeného § 120 odst. 2 o.s.ř. vyplývá, že dané řízení je ovládáno zásadou vyšetřovací, tj. soud má zjistit skutkový stav věci v potřebném rozsahu, i když účastníci zůstanou nečinní a neoznačí důkazy k prokázání svých tvrzení. To platí s jednou částečnou výjimkou, a tou jsou příjmy a majetkové poměry výživou povinné osoby, kde má tato osoba povinnosti vyplývající z ustanovení § 85a odst. 1 zák. o rodině, resp. § 916 o.z., se sankcí tam uvedenou. Ostatní účastníci řízení pak samozřejmě mohou označovat důkazy k prokázání příjmů a majetkových poměrů povinné osoby, a rovněž soud může a má sám k těmto otázkám vést dokazování všemi dostupnými důkazními prostředky. Pokud prokázané možnosti povinné osoby přesáhnou hranice 12,7, resp. 25 násobku životního minima, pak je na místě vycházet z prokázaných možností, nikoli ze zákonné domněnky. Dále pak je nepochybně zejména na osobě povinné k placení výživného, aby řádně vysvětlila a případně prokázala, že v případě, že se vzdala nějakého příjmu či majetkového prospěchu, měla k tomu vážný důvod (viz § 96 odst. 1 zák. o rodině).

Bylo tedy zejména na otci, aby řádně prokázal svá tvrzení, zejména o poskytnutí půjček od své sestry, a to způsobem, aby nezanikaly důvodné pochybnosti o prokazovaných skutečnostech. Otec k těmto skutečnostem označil důkazy svou výpovědí, výpovědí své sestry XXX a příslušnými smlouvami o půjčkách. Uvedené smlouvy byly uzavřeny mezi otcem a jeho sestrou, takže věrohodnost těchto listin byla závislá na věrohodnosti jejich výpovědí. Okresní soud tyto důkazy považoval za věrohodné, proto z nich při zjišťování skutkového stavu vycházel. K těmto sporným otázkám pak krajský soud zčásti zopakoval a z části doplnil dokazování zejména výslechy otce, jeho sestry a listinnými důkazy. Dokazování pak krajský soud nezaměřoval výlučně ke skutkovým okolnostem podstatným pro rozhodnutí, ale i k ověření věrohodnosti důkazů, které otec předkládal, resp. jeho výpovědi a výpovědi jeho sestry. Krajský soud podotýká, že si je vědom ustanovení § 157 odst. 2 o.s.ř., podle něhož nemají být v odůvodnění rozsudku opisovány skutkové přednesy účastníků a provedené důkazy, nicméně v daném případě považoval za vhodné, z hlediska přesvědčivosti závěrů o věrohodnosti jednotlivých důkazů, provést rekapitulaci všech podstatných podání otce a obsahů jeho výpovědi a výpovědi jeho sestry, a to u otce i z předchozího řízení o zvýšení výživného z roku 2006.

Z obchodního rejstříku vyplývá, že otec byl (event. dosud je) v těchto společnostech v postavení statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu, že značná část uvedených

společností je ovládána či byla založena společnostmi XXX (společnosti XXX., XXX., XXX, XXX, XXX a XXX) a XXX (XXX, XXX, XX., XXX, XXX), dále 90% podíl má XXX podle obchodního rejstříku ve společnosti XXX, a jejím prostřednictvím dále ovládá společnosti XXX, XXX, XXX. a XXX), a že otec vystupoval jako zakladatel těchto dvou společností a dále vystupoval spolu se společností XXX (jejímž byl jednatelem) jako zakladatel společnosti XXX.

Otec v předešlém řízení při opakovaných výpovědích v březnu 2006 uvedl, že se zadlužil na třicet let, vzal si hypotéky se splátkami 17 tis. a 10 tis. Kč měsíčně, s jejichž splácením mu pomáhá jeho přítelkyně, která mu též pomohla s úhradou kupní ceny za jeden byt v XXX, resp. s náklady na rekonstrukci, že v listopadu 2004 mu matka půjčila částku 375 tis. Kč na koupi dalšího bytu, které si uspořila, a že mu tuto částku poskytla na úkor sestry otce, dále že jeho příjmy za rok 2005 (dílní základy daně z příjmu ze závislé činnosti 253 tis. Kč, z podnikání 8 tis. Kč) poklesly oproti roku 2004, který byl výjimečný a kdy měl mimořádné příjmy z úspěšné zakázky. Otec se přitom v tehdejších výpovědích nijak nezmninil o žádné půjčce ve výši 2,5 mil. Kč, kterou si údajně vzal v září 2004.

Před okresním soudem pak otec ve své výpovědi dne 15.3.2013 mj. uvedl, že se jeho finanční situace od posledního rozhodnutí zhoršila, ke svým příjmům a ke své účasti ve výše uvedených společnostech, resp. k vlastnictví akcií uvedl, že se vyjádří při dalším jednání. Všechny společnosti, v nichž figuruje, mají jednu účetní firmu, a to firmu sestry otce XXX, k pohledávkám společnosti XXX, a své blíže nespécifikované pohledávce se hodlal vyjádřit písemně.

V podání ze dne 18.4.2013 otec uvedl, že není vlastníkem žádné ze společností v podání uvedených (s výjimkou 50% podílu ve společnosti XXX) a označil se za jednatele či předsedu představenstva všech společností, dále uvedl, že má pohledávku ve výši 50 tis. Kč za společností XXX a má závazky 7,5 mil. Kč, bez jakékoli specifikace těchto závazků.

Při své výpovědi ze dne 26.6.2013 otec mj. uvedl, že obdržel od své sestry v březnu 2009 půjčku na založení společností XXX a v červnu 2010 půjčku 2 mil. Kč na splácení závazků otce, zejména hypoték na byty a podnikatelských závazků, s tím, že tyto závazky a použití prostředků z druhé půjčky od sestry doloží později. Změnu zápisu jediného akcionáře společnosti XXX v obchodním rejstříku neprovedl, protože k tomu nebyl důvod a souviselo to i s náklady. Na úhradu druhé půjčky pak na sestru v listopadu 2011 převedl akcie společnosti XXX. Obdobně měla sestra otce poskytnout v polovině roku 2011 částku 200 tis. Kč na založení společnosti XXX; obchodní podíl otec opět ihned převedl na sestru, zápis v obchodním rejstříku neprovedli. Společnosti byly podle otce založeny jako předpřipravené, nevyvíjely žádnou činnost. Své závazky otec u tohoto jednání nijak nespécifikoval, s tím, že tak učiní při dalším jednání. Dále otec uvedl, že do roku 2008 měl pocit, že se mu daří poměrně dobře, koncem roku 2008 se však situace výrazně zhoršila. Otec uvedl, že neví, zda je jeho sestra stále majitelkou akcií, které na ni převedl, a že do příštího jednání sdělí, jakým způsobem, příp. i číslo účtu, mu byly poskytnuty prostředky z půjček od sestry.

Při jednání dne 30.8.2013 otec uvedl, že závazky ve výši 7,5 mil. Kč, které zmínil ve své podání ze dne 18.4.2013, jsou půjčky (hypotéky) z roku 2004 na koupi bytů od České

spořitelny a.s. (původní výše 1,782 mil. Kč, k srpnu 2013 výše 1,368 mil. Kč) a Raiffeisenbank a.s. (původní výše 3,1 mil. Kč, k srpnu 2013 výše 2,679 mil. Kč), půjčka od sestry ve výši 900 tis. Kč ze smlouvy z června 2010, a závazky z podnikatelské činnosti ve výši 1,7 mil. Kč, které otec odmítl blíže specifikovat (s tvrzením, že jde o obchodní tajemství). Celková výše jeho závazků byla podle otce 6,647 mil. Kč, a byly to veškeré závazky, které měl na mysli. Dále otec mj. uvedl, že v roce 2009 byl na dvou zahraničních dovolených ve XXX (10 dnů) a XXX (se syny, 14 dnů), v červenci 2010 na dovolené v XXX, kterou dostal jako dárek. Otec dále vyčíslil své běžné náklady (včetně hypoték, dalších nákladů na bydlení, stravy, ošacení, dopravy atd.) na celkem cca 54,5 tis. Kč měsíčně, z toho hypotéky 29,5 tis. Kč měsíčně. Jeden z bytů otce měla v roce 2012 využívat společnost XXX a platit za to otci nájemné; tato společnost pak byt poskytuje ostatním společností, kde otec figuruje ve statutárním orgánu. Půjčky od sestry byly poskytnuty v několika splátkách v hotovosti, přesné údaje sdělí otec písemně. Z částek, které otec získal z prodeje svých nemovitostí (bytu č. XXX, bytu v XXX a domu v XXX), hradil své potřeby. Společnosti sestry otce poskytují otci automobily XXX a XXX hradí otci telefon.

Podáním ze dne 30.8.2013 otec sdělil, že půjčky od sestry mu byly poskytnuty v hotovosti v 16 částkách (bez bližší specifikace).

Při jednání dne 10.1.2014 otec mj. uvedl, že není schopen sdělit, na co konkrétně použil částky z půjčky od sestry z roku 2010. Sestra nicméně s tímto odlišným použitím části prostředků souhlasila. Otec měl v letech 2009 – 2011 problémy se splácením hypoték, vypomohla mu sestra dalšími příspěvky, tyto otec sdělí dodatečně. Při jednání otec předložil seznam částek, jejichž prostřednictvím mu sestra poskytla půjčky celkem 4 mil. Kč, na první půjčku šlo o osm částek ve výši 200 – 300 tis. Kč poskytnutých od 6.3. do 8.4. 2009, na druhou půjčku stejný počet splátek v obdobné výši, první čtyři v červnu a červenci 2010, zbývající v září a říjnu 2011. Dále otec uvedl, že dříve zmíněné automobily mu poskytuje společnost jeho sestry XXX, v níž otec nijak nefiguruje. Otec nevyvíjí žádnou činnost ve společnostech, které vyjmenoval, mj. ani ve společnosti XXX Otec byl při jednání poučen o znění § 916 o.z.

Při jednání dne 3.4.2014 otec mj. uvedl, že z půjčky od sestry z roku 2010 na splátky hypoték použil celkem 820 tis. Kč, na závazky z podnikatelské činnosti 50 tis. Kč, na své osobní potřeby 30 tis. Kč, zbývajících 1,1 mil. Kč použil na své podnikatelské závazky. Stále dluží své sestře 900 tis. Kč a z podnikatelské činnosti má stále závazky 1,7 mil. Kč. Do roku 2008 situace otce nebyla špatná, otec měl úspory, jejichž výši uvede a doloží dodatečně. Své životní náklady popsané při jednání dne 30.8.2013 (54,5 tis. Kč měsíčně) nedotoval z ničeho jiného než z úspor a půjčky od sestry. Příjmy má od ledna 2014 pouze od České komory architektů a od společnosti XXX.

Podáním ze dne 14.5.2014 otec sdělil, že v roce 2008 měl úspory 750 tis. Kč.

Při jednání dne 15.5.2014 otec uvedl, že u společnosti PXP studio s.r.o. není jako zaměstnanec, více času věnuje svému podnikání, pracují na několika akcích, aby společnost měla příjmy. Z hlediska stavebního trhu je situace stále špatná, tomu odpovídá malá nabídka volných míst pro architektky. Úspory ve výši 750 tis. Kč měl doma v hotovosti. Po prodeji

bytů stále bydlí na stejné adrese, nehradí hypotéky ani náklady na bydlení ve výši 5.400,- Kč měsíčně, hradí si pouze energie. Částky, které získal z prodeje bytů, použil na úhradu svých podnikatelských závazků, které nehodlá specifikovat.

Sestra otce XXX ve své výpovědi před dožádaným soudem v řízení před okresním soudem uvedla, že společnosti, v nichž figuruje otec ve statutárním orgánu, jsou nečinné nebo mírně ztrátové, proto otci nic nevyplácejí. Automobily půjčuje otci sestra, jde o automobily společnosti XXX, telefon otci platí společnost XXX. Sestra otce je jedinou společnicí společnosti XXX, společnost na ni byla převedena ze společnosti XXX v roce 2012. Společnosti XXX. a XXX. založil otec na její žádost, půjčila mu na to prostředky, půjčky byly splaceny převodem akcií, resp. obchodního podílu. Peníze uvedené ve smlouvě o půjčce z června 2010 půjčila otci v roce 2009, neboť se dostal do finančních problémů, domluvili se, že peníze použije k úhradě svých osobních závazků, k založení společnosti pak přistoupili až v roce 2011, otec vložil do společnosti svůj dům v XXX, dosud sestře dluží 900 tis. Kč. Na půjčky bratrovi použila peníze získané z podnikatelské činnosti, závislé činnosti, případně ostatních zdrojů. Svědkyně poté na některé dotazy ohledně společnosti XXX, XXX, XXX., XXX. a XXX a.s. uvedla, že tyto skutečnosti doloží dodatečně, na další otázky týkající se zakládání a majetku těchto společností a společností XXX pak odmítla odpovídat. Podáním z 25.4.2014 pak uvedla, že již nehodlá k těmto společnostem nic dalšího sdělovat.

Otec ve své výpovědi před krajským soudem odkázal na své předešlé výpovědi z řízení před okresním soudem, a uvedl, že kromě podílu na pozemku v XXX, garáže v XXX a podílů ve společnostech XXX a XXX nemá žádný hodnotnější majetek. Pokud byl tázán, zda má nějaké pohledávky, tak pouze odkázal na svou výpověď z řízení před okresním soudem, s tím, že tam odpověděl dostatečně. Pokud byl tázán, komu dluží a jaké částky, odkázal na protokol o jednání z 30.8.2013 před okresním soudem. Pokud byl tázán, proč tehdy neuvedl svůj tvrzený závazek vůči společnosti XXX z titulu půjčky, tak uvedl, že podle svého názoru uvedl vše znalci a ten to zachytil ve znaleckém posudku. Pokud před okresním soudem otec uvedl, že má závazky z podnikání ve výši 1,7 mil. Kč, tak před krajským soudem nedokázal říci, proč nejsou tyto závazky uváděny v přílohách jeho přiznání k dani z příjmu fyzických osob. K použití částky 2,5 mil. Kč z tvrzené půjčky z roku 2004 od pana XXX otec uvedl, že tehdy byl bezprostředně po rozvodu, musel začínat znovu, přestěhoval se tehdy z XXX do XXX a zařizoval si nový život a nové bydlení; nedokázal konkrétně uvést žádné větší položky, na které by použil částku z této půjčky. Půjčku panu XXX otec nevrátil v době splatnosti, neboť jeho tehdejší příjmy to zřejmě neumožňovaly, a to ani částečně. Úspory, které měl otec v roce 2008 ve výši 750 tis. Kč, nepoužil na úhradu půjčky panu XXX, neboť to tehdy vyhodnotil tak, že má jiné povinnosti více tlačící, například výživné či splátky hypotéky. V roce 2008 byl propad ve stavebnictví, předtím byla situace lepší. K panu XXX otec uvedl, že neví, co tento člověk dělal v roce 2004 ani co dělá nyní, jde o jeho známého, který mu prostě byl ochoten půjčit. Otec nebyl schopen na dotaz soudu uvést, kolik činí nájemné v bytě, v němž nyní bydlí, kdy a za kolik kupoval byt v XXX, zda někdo poskytl společnostem, v nichž figuroval ve statutárním orgánu, nějaké vklady či půjčky, které společnosti měly zaměstnance a kolik jich bylo (s výjimkou toho, že uvedl, že zaměstnance měla společnost XXX), kdo konkrétně vykonával projekční či architektonickou činnost ve společnosti XXX, a dokonce ani to, na jakých zakázkách, za které otec či nějaká společnost jako objednatel dostali zapláceno a v nichž figuroval jako architekt či projektant, od roku

2009 dosud pracoval. Rovněž neodpověděl na dotaz po původu prostředků použitých společností XXX na nákup nemovitostí od otce, které nebyly kryty úvěrem, s tím, že předpokládá, že byly poskytnuty majitelem společnosti. Pokud byla otcí předestřena část jeho výpovědi před okresním soudem z předešlého řízení z března 2006, pak k tomu otec uvedl, že mu to nepřipadá v rozporu s tím, co uvádí nyní, poukázal na to, že ve své profesi nemá stálý příjem, tento velmi kolísá podle zakázek a stavu trhu.

Sestra otce XXX před krajským soudem vypověděla, že XXX. Zaměstnaná byla jako finanční ředitelka u společnosti XXX asi v období od roku 2006 do roku 2009, dále vykonávala činnost např. pro společnosti XXX, XXX, XXX, a to asi od roku 2005 dosud. Sama podnikala taktéž od roku 2005, má vlastní společnosti s různými daty založení, a to i v zahraničí, např. ve XXX. V rámci investiční skupiny také zakládá různé účelové společnosti. Ve společnostech, kde aktivně vykonávala činnost, působila jako ekonom, daňový poradce a auditor, její specializace je především daňová. Pokud byla tázána na to, z jakých prostředků pocházely její vklady do společností, pak uvedla, že jejich původ je různý, již v letech 2009 a 2010 měla z jiných svých činností prostředky na to, aby poskytla 3 mil. Kč společnosti XXX. XXX, XXX využívají pro zajištění účetnictví služeb společností XXX a XXX, tyto i zpracovávají podklady pro účetní závěrky. Pokud byla tázána, proč v rozvahách společnosti XXX ke konci let 2009 a 2010 nejsou zachyceny pohledávky uplatněné v insolvenčním řízení vůči dlužníkům XXX a XXX, pak uvedla, že jde o pohledávky evidované v podrozvahové evidenci, která je přílohou účetní závěrky. U společnosti XXX je to proto, že vystavené faktury byly zálohovými fakturami, u XXX pak proto, že šlo o pohledávky směnečné. Nevzpomínala si, zda na zakázce pro společnost XXX pracovali pouze zaměstnanci společnosti XXX, nebo zda něco bylo zajišťováno i dodavatelsky jinými subjekty. Nevzpomínala si, zda její bratr vykonával nějakou konkrétní, např. projekční činnost pro společnost XXX, uvedla, že tam byl předsedou představenstva. Svému bratrovi poskytuje daňové a účetní služby přibližně od roku 2003 dosud. Prostředky na doplacení základního kapitálu společnosti XXX, které byly dopláceny 29.4.2009, byly zapláceny tak, že svědkyně poskytla částku 2 mil. Kč svému bratrovi, aby společnost založil, a svědkyně stále tuto společnost vlastní. Pokud byla tázána na zdroje použité na úhradu základního kapitálu ve společnostech, které zakládala společnost XXX, tak uvedla, že tyto společnosti byly částečně založeny pomocí nepeněžitých vkladů, nemovitostí, které byly znalecky oceněny a z toho též potom vznikla položka goodwill v rozvaze společnosti XXX v záporné výši. Pokud byla tázána, kde společnost XXX vzala prostředky na získání těchto nepeněžitých vkladů, tak uvedla, že má za to, že to je interní věc této společnosti. Svědkyně nedokázala říci, kdo doplatil základní kapitál společnosti XXX v roce 2012 a jaký byl zdroj těchto prostředků. Dále uvedla, že koupila od svého bratra obchodní podíl ve společnosti XXX, ale nevěděla přesně za kolik. Na otázky týkající se nemovitostí v k.ú. XXX či zdroje finančních prostředků na založení společnosti XXX, odpověděla, že dotazy by měly být směřovány na příslušné společnosti. Dále uvedla, že jí patří i společnost XXX, na její založení bratrovi půjčila 2 mil. Kč., tyto nabyly z příjmů podle § 7 až § 10 zákona o daních z příjmů a z jiných zdrojů. Vlastní též společnosti XXX, XXX, XXX a i další společnosti. Považuje se zprostředkovaně za vlastníka společností, které ovládá společnost XXX V rámci investiční činnosti, kterou svědkyně provádí, neinvestuje pouze vlastní prostředky, ale i prostředky třetích subjektů. Žádné z těchto prostředků však nepatří jejímu bratrovi. Pan XXX, vůči kterému uplatnila společnost XXX směnečné pohledávky, má spojitost se společností XXX,

nicméně ty směnečné pohledávky nejsou totéž jako pohledávky společnosti XXX uplatněné vůči společnosti XXX, v podstatě jde o prostředky, které společnost panu XXX půjčila. Zápisy v obchodním rejstříku byly prováděny se zpožděním proto, že čekali, až se změn nakumuluje více, aby ušetřili.

Ze znaleckých posudků znalce Ing. Chlupáče mj. plyne, že otec vedl ve svém podnikatelském majetku také automobil XXX, který až do roku 2012 provozoval a odepisoval, dále že v roce 2012 prodal za 100 tis. Kč ojetý automobil XXX. Otec mezi svými výdaji v účetnictví za rok 2009 uváděl též náklady na cesty do XXX (56 tis. Kč) a XXX (151 tis. Kč) a za rok 2010 do Itálie (63 tis. Kč), které sám při výsleších popsal jako dovolené. Společnosti své sestry platil v roce 2010 za vedení účetnictví takřka 10x vyšší cenu, než byla cena obvyklá, a podstatná část příjmů otce jako podnikatele – fyzické osoby pocházela od společností, v nichž otec figuroval, zejména XXX a XXX, nikoli od koncových zákazníků, a i značná část výdajů byly na faktury od společnosti XXX. Dále z uvedeného posudku, resp. jeho doplňku plyne, že v roce 2009 poskytl otec půjčku společnosti XXX ve výši 365 tis. Kč, že v roce 2010 obdržel od společnosti XXX platby ve výši 1,372 mil. Kč zaúčtované jako „XXX“, že v roce 2011 obdobně obdržel od společnosti XXX částku 295 tis. Kč a od společnosti XXX částku 231 tis. Kč (a poskytl částky 245 tis. Kč společnosti XXX a 100 tis. Kč společnosti XXX), že v roce 2013 odeslal společnosti XXX platby ve výši 250 tis. Kč (s textem půjčka nebo splátka půjčky) a společnosti XXX. platby ve výši 733 tis. Kč (s textem půjčka nebo splátka půjčky).

Z příloh přiznání otce k dani z příjmu fyzických osob – výpočtu dílčích základů daně z podnikání – krajský soud zjistil, že otec vykazoval v rámci podnikání na počátku roku 2009 hmotný majetek 1,059 mil. Kč, peněžní prostředky 50 tis. Kč, pohledávky 4,484 mil Kč, závazky 484 tis. Kč a rezervy 500 tis. Kč, na konci roku 2009 hmotný majetek 837 tis. Kč, peněžní prostředky 93 tis. Kč, pohledávky 4,637 mil. Kč, závazky 251 tis. Kč a rezervy 800 tis. Kč, na konci roku 2010 hmotný majetek 417 tis. Kč, peněžní prostředky 740 tis. Kč, pohledávky 4,129 mil Kč, závazky 6 tis. Kč a rezervy 260 tis. Kč, na konci roku 2011 hmotný majetek 198 tis. Kč, peněžní prostředky 220 tis. Kč, pohledávky 3,229 mil. Kč, závazky 13 tis. Kč a žádné rezervy, na konci roku 2012 žádný hmotný majetek, peněžní prostředky 342 tis. Kč, pohledávky 3,235 mil. Kč, závazky 129 tis. Kč a žádné rezervy, na konci roku 2013 nevykazoval žádný hmotný majetek, peněžní prostředky 213 tis. Kč, pohledávky 2,935 mil. Kč, závazky 49 tis. Kč, žádné rezervy, na konci roku 2014 pak žádný hmotný majetek, peněžní prostředky 188 tis. Kč, pohledávky 2,815 mil. Kč, závazky 25 tis. Kč.

Z účetních závěrek společnosti XXX krajský soud zjistil, že ke konci roku 2009 vykazovala v majetku aktiva a pasiva 4,7 mil Kč (z aktiv mj. pozemky za 3,7 mil Kč, pohledávky z obchodních vztahů 764 tis. Kč, z pasiv mj. 2,172 mil Kč závazky vůči ovládací osobě), dále za rok 2009 mj. výkony 1,028 mil. Kč, mzdové náklady 198 tis. Kč, jako předmět podnikání uvedla architektonickou činnost. Ke konci roku 2010 aktiva a pasiva 1,673 mil Kč (z aktiv stále pozemky za 3,7 mil Kč, pohledávky z obchodních vztahů 957 tis. Kč, peníze -5,143 mil Kč, na účtech 1,374 mil Kč, z pasiv závazky z obchodních vztahů 937 tis. Kč, závazky vůči ovládací osobě 2,172 mil Kč, závazky vůči společníkům 1,045 mil Kč, krátkodobé finanční výpomoci -4,537 mil Kč), za rok 2010 mj. výkony 4,478 mil Kč, náklady na služby 3,385 mil. Kč, mzdové náklady 645 tis. Kč, jako předmět činnosti uvedeno

developerská činnost ve výstavbě. Na konci roku 2011 aktiva a pasiva 3,695 mil. Kč (z aktiv mj. stále stejné pozemky, peníze -1,411 mil. Kč, z pasiv stejné závazky vůči ovládající osobě a společníkům, jako v roce předešlém), za rok 2011 výkony 168 tis. Kč, náklady na služby 1,711 mil. Kč, mzdové náklady 190 tis. Kč, tržby z prodeje majetku 591 tis. Kč, ostatní provozní výnosy 1,6 mil. Kč, jako předmět podnikání uvedeno projektová činnost ve výstavbě. Na konci roku 2012 aktiva a pasiva 3,345 mil. Kč (z aktiv dlouhodobý nehmotný majetek – goodwill -5,804 mil. Kč, podíly v ovládaných osobách 9,970 mil. Kč, peníze -1,281 mil. Kč, pasiva nedoznala významnějších změn), za rok 2012 výkony 924 tis. Kč, náklady na služby 1,896 mil. Kč, mzdové náklady 72 tis. Kč, ostatní provozní výnosy 1,169 mil. Kč. Ke konci roku 2013 narostla aktiva a pasiva na 4,895 mil. Kč, ke konci roku 2014 pak na 5,714 mil. Kč, šlo zejména o změny v položce peníze (z -1,281 mil. Kč koncem roku 2012 na 318 tis. Kč, resp. 1,187 mil. Kč na konci let 2013 a 2014), jinak velké změny nenastaly, mzdové náklady v letech 2013 a 2014 byly nulové.

Podle sdělení společnosti XXX poskytla XXX v roce 2009 a 2010 částky odpovídající položkám pasiv – závazky vůči ovládající osobě a závazky vůči společníkům (tj. cca 3 mil. Kč). Záporná položka „Peníze“ v rozvahách za roky 2010-2012 je účtována v souladu s účetními předpisy, jde o jistinu poskytnutou třetími subjekty. Záporná položka goodwill vznikla v důsledku vložení majetku do ovládaných společností. Záporná položka pasiv „krátkodobé finanční výpomoci“ znamená, že společnost XXX poskytla výpomoc třetím subjektům, nikoli že sama výpomoc přijala. Společnost měla průměrně v letech 2009 a 2010 dva zaměstnance, v roce 2012 jednoho, v letech 2011 a 2013-2015 žádného.

Z účetních závěrek společnosti XXX krajský soud mj. zjistil, že za rok 2008 dosáhla společnost tržeb 9,59 mil. Kč, za rok 2009 4,58 mil. Kč, za rok 2010 8 tis. Kč, za rok 2011 760 tis. Kč, za rok 2012 402 tis. Kč, za rok 2013 126 tis. Kč, za rok 2014 pak 20 tis. Kč. V rozvahách společnosti za roky 2009 – 2014 není žádná položka, která by odpovídala půjčce otcí ve výši cca 4 mil. Kč, jež měla být poskytnuta v roce 2009; od konce roku 2008 do konce roku 2009 se snížila položka krátkodobý finanční majetek o částku cca 3,5 mil. Kč. Uvedená společnost sdělila, že v letech 2009 a 2010 měla v průměru čtyři zaměstnance, v roce 2011 pak tři, v roce 2012 jednoho a v letech 2013 – 2015 žádného. Pokud byly v rozvahách za roky 2011 až 2013 uvedeny krátkodobé finanční výpomoci cca 1,2 mil. Kč, šlo o půjčku od společnosti XXX.

Z účetních závěrek společnosti XXX krajský soud mj. zjistil, že ke konci roku 2011 a 2012 měla společnost aktiva pouze 199 tis. Kč ze složeného základního kapitálu, v roce 2013 nabyla stavbu za 500 tis. Kč, měla závazek ke společníkům 320 tis. Kč, ke konci roku 2014 pak měla dlouhodobý majetek za 8,494 mil. Kč, tomu odpovídaly krátkodobé závazky 5,112 mil. Kč a bankovní úvěr 3,396 mil. Kč, do roku 2013 nevykazovala žádnou činnost, v roce 2014 pak výkony 410 tis. Kč. Podle sdělení společnosti byly krátkodobé závazky tvořeny jednotlivými fakturami od dodavatelů, kteří rekonstruovali majetek pořízený na bankovní úvěr.

Podle kupních smluv koupila společnost XXX od otce v lednu 2014 dva byty za celkovou kupní cenu cca 5,48 mil. Kč, z toho přímo otcí bylo vyplaceno 1,7 mil. Kč, zbývající částkou byly uhrazeny hypotéky.

Z účetních závěrek společnosti XXX krajský soud zjistil, že ke konci roku 2011 měla společnost pouze majetek odpovídající složenému základnímu kapitálu 200 tis. Kč, v roce 2012 nabyla podíl v ovládané osobě v hodnotě 1,6 mil. Kč, odpovídající výši poskytnuté krátkodobé finanční výpomoci. V letech 2013 a 2014 byl vykazován stejný majetek, v žádném roce společnost nevykazovala činnost. Dle sdělení společnosti krátkodobá finanční výpomoc byla půjčka od XXX na základě smlouvy ze dne 14.1.2012.

Z účetních závěrek společností XXX a XXX krajský soud nezjistil skutečnosti podstatné pro rozhodnutí.

Z insolvenčního rejstříku krajský soud zjistil, že společnost XXX podala v říjnu 2010 insolvenční návrh na dlužníka společnost XXX, věc je vedena pod sp.zn. KSBR 28INS 11584/2010, kde tvrdí, že za touto společností má pohledávku na základě smlouvy o dílo v celkové výši 19,697 mil. Kč a dále, že společnost XXX. přihlásila do insolvenčního řízení dlužníka XXX vedeného pod sp.zn. MSPH 79INS 7499/2011 směnečné pohledávky v celkové výši, včetně příslušenství, 7,932 mil. Kč.

Po zhodnocení výše uvedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti dospěl krajský soud k závěru, že výpovědi otce a jeho sestry jsou prakticky ve všech podstatných bodech zcela nevěrohodné. Předně je očividné, že otec se při výpovědích před soudem opakovaně vyhýbal odpovědím na otázky, které mohly objasnit jeho příjmy a majetkové poměry, s poukazem na to, že se vyjádří dodatečně, což poté v mnoha případech ani neučinil. Jakkoli účastník samozřejmě může v tomto typu řízení uvádět nová či doplňující tvrzení prakticky v jakékoli fázi řízení, pak co se týče výpovědi účastníka jakožto důkazního prostředku, činí již samo o sobě toto chování otce jeho výpověď prakticky bezcennou. Selektivnost paměti otce vynikne zejména v porovnání toho, že otec byl schopen i několik let zpět popsat výdaje, které vynaložil nad rámec běžného výživného na syna XXX, mnohdy s přesným vyčíslením, a oproti tomu neuvedl na přímý dotaz např. jedinou zakázku, na níž se v předmětném období podílel.

Dále otec opakovaně měnil svá tvrzení o tom, jaké má závazky, a část údajných závazků z podnikání odmítl specifikovat. V přímém rozporu s tvrzeními otce o půjčce ve výši 2,5 mil. Kč z roku 2004 je jeho výpověď a vyjádření v řízení o zvýšení výživného z roku 2006. Pokud si otec půjčil v září 2004 částku 2,5 mil. Kč, pak je zcela nepochopitelné nejen to, proč se o této půjčce nezmínil v roce 2006, ale ani to, proč si v listopadu 2004 půjčoval od své matky řádově menší částku na koupi bytu a proč mu musela jeho přítelkyně v témže období vypomáhat se splácením hypoték a rekonstrukcí bytu. Ostatně je prakticky nevysvětlitelné, jak chtěl otec splatit půjčku 2,5 mil. Kč za pouhé tři roky, když zároveň ještě splácel dvě hypotéky se splátkami nejméně 27 tis. Kč měsíčně. Rovněž je pozoruhodné, že otec v doplnění odvolání vysvětluje nesplacení půjčky z roku 2004 v termínu splatnosti, tj. k září 2007, nástupem krize, pokud předtím opakovaně uváděl, že až do roku 2008 se mu dařilo dobře a teprve koncem roku 2008 nastal zlom. Pokud pak uvedený zlom v úspěšnosti podnikání otce nastal, pak otec opět jednal zcela nepochopitelně, pokud v roce 2009 jel na dvě nákladné zahraniční dovolené, a nadále vlastnil a provozoval (nejméně do roku 2012) luxusní automobil XXX, ač zjevně měl ještě další automobil XXX, kterou prodal v roce 2012. Dále

jsou tvrzení otce o jeho podnikatelských závazcích v přímém rozporu s údaji v jeho příznáních k dani z příjmu, kde žádné takové závazky nevykazoval, a naopak vykazoval pohledávky v milionových částkách.

Obdobně nevěrohodnost výpovědi otce plyne z tvrzení o údajné půjčce od společnosti XXX Z toho, co bylo předloženo znalci Ing. Chlupáčovi, vyplývá, že otec částku přesahující nakonec 5 mil. Kč obdržel a nějak použil; jak, to zůstalo (po odmítnutí otcova vysvětlení o splacení starší půjčky) neobjasněno. Pokud šlo skutečně o prostředky od společnosti XXX, pak je zřejmé, že v důsledku 50% podílu otce na této společnosti se dá říci, že fakticky z poloviny poskytl otec tyto prostředky „sám sobě.“ V rozvaze této společnosti přitom není uvedena žádná pohledávka, která by této půjčce odpovídala. Dále půjčené peníze zjevně nebyly po otci požadovány zpět, a jeví se tak pravděpodobným, že ve skutečnosti šlo o způsob, jak získat podíl na hospodářském výsledku společnosti XXX, aniž by prostředky mohly být jako vyplacený zisk označeny.

Věrohodnost výpovědi svědkyně XXX musí být předně hodnocena ve světle toho, že jde o blízkou příbuznou otce, která se navíc zjevně podílela na činnosti otce i předmětných společností vedením jejich účetnictví.

Nevěrohodnost výpovědi otce i jeho sestry pak vyplývá i z toho, co uváděli např. o společnosti XXX. Předně je stěží pochopitelné, proč XXX se svým vzděláním a tvrzenou praxí žádala svého bratra, který, jak opakovaně uváděl, ekonomickým a s tím souvisejícím otázkám nerozumí, a který bydlel a pracoval v jiném městě, aby pro ni založil uvedenou společnost, poskytovala mu na to půjčku, nadto v osmi rychle po sobě následujících splátkách v hotovosti, aby vzápětí po založení byly akcie převedeny na ni, když se mohla jednoduše dostavit k notáři v místě svého bydliště a založit společnost sama. Dále tato údajně na žádost sestry otce založená „předpřipravená“ společnost nevyvíjející prakticky žádnou činnost byla založena s předmětem podnikání odpovídající profesi otce, a v letech 2009 a 2010 dokázala svou činností vytvořit pohledávku ve výši přes 19 mil. Kč za projekční práce. XXX přitom údajně nevěděla, zda se otec nějak podílel na činnosti této společnosti jako architekt či projektant, zato o uvedené pohledávce věděla velmi dobře a dokázala bez váhání uvést vysvětlení, proč se tato pohledávka neprojevila v rozvahách společnosti XXX.. Kromě toho považuje krajský soud za pozoruhodné, že uvedená pohledávka vznikla za situace, kdy společnost XXX. měla pouhé dva zaměstnance, a zjevně v souvislosti s jejím vznikem (a nezaplacením ze strany dlužníka) nebylo nijak narušeno hospodaření společnosti XXX.

Svědkyně XXX sice uváděla, že měla dostatečné prostředky na poskytnutí tvrzených půjček otci, avšak původ těchto prostředků nijak nevysvětlila; to co svědkyně uvedla, za věrohodné vysvětlení ve světle ostatních provedených důkazů považovat rozhodně nelze. Opakovaně tvrdila, že šlo o prostředky, které si sama vydělala, takže je musela získat během cca 6 – 8 let po skončení vzdělávání a zahájení své pracovní činnosti v oboru ekonomie či daňového poradenství, ať již jako zaměstnankyně, podnikatelka či jinak. Přitom v řízení vyšlo najevo, že tato svědkyně neposkytla v období do roku 2011 zdaleka jen částky odpovídající tvrzeným půjčkám otci, ale další mnohamilionové částky měla vkládat do výše uvedených společností (jen do společnosti XXX další nejméně tři miliony Kč). K těmto částkám by pak nepochybně bylo nutno přičíst i přiměřenou část pohledávky společnosti XXX za XXX,

kterému tato společnost podle svědkyně půjčila (a proto jí vznikla směnečná pohledávka). Obdobně zůstalo zcela nevysvětleno, z jakých prostředků hradila společnost XXX tu část kupní ceny za byty koupené od otce v roce 2014, která nebyla kryta úvěry.

Krajský soud k otázkám poměrů otce uzavírá, že je to zjevně otec, kdo skutečně ovládá přinejmenším společnost XXX a společnosti ovládané touto společností, a že pokud vůbec došlo k převodu akcií této společnosti z otce na jeho sestru, stalo se tak bez důležitého důvodu, neboť nebylo prokázáno, že by sestra otci půjčila na založení této společnosti. Otec nepochybně na její založení měl dostatek prostředků, neboť právě v roce 2009 vykázal prostředky na osobní spotřebu ve výši přes 4 mil. Kč. Otec také zcela zjevně přesouvá jak těžiště své činnosti, tak majetek a zejména finanční toky mezi svými společnostmi a svou evidencí jako fyzické osoby – podnikatele, ve spolupráci se svou sestrou libovolně vykazuje příjmy či výdaje (viz placení cca desetinásobku obvyklé ceny za vedení účetnictví po dobu roku 2010 na straně jedné, a naopak vykazování příjmu z pronájmu bytu společnosti XXX po dobu roku 2012, avšak nikoli v letech jiných, na straně druhé) a navíc do svého účetnictví či daňové evidence úmyslně zařazuje položky, které tam nepatří (viz náklady na dovolené), takže vypovídací hodnota této evidence, a tím i znaleckého posudku Ing. Chlupáče, ve vztahu ke skutečným příjmům otce, je prakticky nulová. Co se týče životní úrovně otce v letech 2009 – 2013, tato zjevně ani zdaleka neodpovídá otcem tvrzenému příjmu cca 12 tis. Kč měsíčně. Otec v celém tomto období hradil (ať již z jakýchkoli zdrojů) své potřeby, které sám popsal, ve výši přes 54 tis. Kč měsíčně, a kromě toho užíval luxusní automobil a některé roky jezdil na drahé zahraniční dovolené. Závěr okresního soudu, že otec pro sebe (ať již jakkoli) použil v letech 2009 – 2013 částky označené v jeho daňové evidenci jako osobní spotřeba, a že s přihlédnutím k částkám, které otec obdržel v předmětném období z pronájmu a ze závislé činnosti, lze považovat poměry otce, resp. jeho životní úroveň v letech 2009 – 2013 za odpovídající příjmu ve výši nejméně 105 tis. Kč čistého měsíčně, tedy nutno považovat za správný. Pro období od 1.1.2014 pak lze za daného stavu nepochybně uzavřít, že otec nejen že nedoložil řádně své příjmy a svůj majetek, ale že se aktivně snaží tyto skutečnosti zastříti. Proto lze v uvedeném období vycházet z domněnky uvedené v § 916 o.z., tj. z toho, že příjem otce je dvacetipětinásobkem částky životního minima jednotlivce, které podle § 2 zák. č. 110/2006 Sb. činí 3.410,- Kč měsíčně, tj. že příjem otce činí 85.520,- Kč čistého měsíčně.

K další sporné skutkové otázce byly provedeny následující důkazy.

Z potvrzení o studiu krajský soud zjistil, že XXX byl od 21.9.2015 studentem prezenčního XXX.

Z hráčské smlouvy mezi XXX a XXX ze dne 25.10.2015, včetně příloh, krajský soud zjistil, že se zavázal plnit povinnosti profesionálního hokejisty působícího XXX. Pro sezónu 2015/2016 (do 30.4.2016) byla sjednána základní měsíční odměna 1.000,- Kč, s možností mimořádných odměn ve výši 1 – 3 tis. Kč za remizovaný či vítězný extraligový zápas, v němž XXX nastoupí, a odměnou ve výši 30 – 80 tis. Kč za vítězství v čtvrtfinálové až finálové sérii ligy. Klub se zavázal poskytnout XXX do dočasného užívání veškerou potřebnou výstroj, výzbroj, náčiní a ostatní vybavení.

Ze sdělení společností XXX a.s. krajský soud zjistil, že XXX nedostává od první z uvedených společností žádnou odměnu, a to, ani když za klub nastoupí. Od druhé společnosti dostává odměnu, pokud nastoupí za A tým, v období od září 2015 do ledna 2016 mu bylo vyplaceno celkem 2.500,- Kč. Je stále veden v juniorské kategorii, je mu klubem poskytováno zapůjčení výstroje, poskytnuty hole, zajišťována doprava a strava mimo Pardubice, a to již od roku 2009, regenerace mu poskytnuta klubem nebyla.

Z rozhodnutí o přijetí ke studiu krajský soud zjistil, že XXX byl od 8.2.2016 přijat k dennímu studiu 3. ročníku Střední průmyslové školy XXXX

Z výpovědi XXX krajský soud zjistil, že bakalářské studium mu nevyhovovalo, proto požádal o přijetí na střední školu, kde mu budou též uznány předměty, z nichž maturoval na sportovním gymnáziu. Má za to, že studovaný obor je pro něj perspektivní. Opce podle hráčské smlouvy nebyla využita, neví, zda bude pozván na letní přípravu A-týmu. Výstroj a výzbroj dostával od klubu, ale nevyhovovaly mu poskytované brusle, proto si kupoval vlastní, a dále si dokupoval hokejky, od rozhodnutí okresního soudu si takto koupil jedny brusle za 15 tis. Kč a dvě hokejky za 4 tis. Kč. Před uzavřením smlouvy z 25.10.2015 neobdržel od klubu nikdy žádné finanční plnění, po lednu 2016 mu vznikl nárok na zaplacení dalších 1.000,- Kč. Jeho potřeby hradí převážně matka, telefon si kupoval z pojistného plnění vyplaceného za zranění.

Podle § 85 odst. 1 zák. o rodině vyživovací povinnost rodičů k dětem trvá do té doby, pokud děti nejsou samy schopny se živit. Podle odst. 2 oba rodiče přispívají na výživu svých dětí podle svých schopností, možností a majetkových poměrů. Dítě má právo podílet se na životní úrovni svých rodičů. Podle odst. 3 při určení rozsahu jejich vyživovací povinnosti přihlíží se k tomu, který z rodičů a v jaké míře o dítě osobně pečuje. Žijí-li rodiče spolu, přihlédne se i k péči rodičů o společnou domácnost.

Podle § 96 odst. 1 zák. o rodině při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného zkoumá soud, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika.

Podle § 99 odst. 1 zák. o rodině změní-li se poměry, může soud i bez návrhu změnit dohody a soudní rozhodnutí o výživném pro nezletilé děti.

Podle § 911 o.z. výživné lze přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit.

Podle § 913 odst. 1 o.z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Podle odst. 2 při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlédnout k tomu, že povinný o

oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlédne se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.

Podle § 914 o.z. je-li více osob povinných, které mají vůči oprávněnému stejné postavení, odpovídá rozsah vyživovací povinnosti každé z nich poměru jejich majetkových poměrů, schopností a možností k majetkovým poměrům, schopnostem a možnostem ostatních.

Podle § 915 odst. 1 o.z. životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.

Okresní soud správně na věc aplikoval ustanovení zákona o rodině pro období do 31.12.2013, a ustanovení občanského zákoníku pro období následující; tato ustanovení jsou navíc obsahově takřka shodná. Okresní soud zcela správně dovedl podstatné změny poměrů, které odůvodňují změnu předchozího rozhodnutí o výživném, a to jak na straně XXX, tak na straně matky i otce. Pro stanovení výše výživného nebyly potřeby XXX příliš podstatné, a podstatným se tak nakonec nejevilo ani to, na jaká plnění měl XXX nárok od hokejového klubu a v jakém rozsahu tento nárok nevyužil. Vzhledem k tomu, že v řízení vyšlo najevo, že možnosti otce byly podstatně vyšší, než možnosti matky, a ani u dítěte věku XXX nelze osobní péči matky zcela pominout, přičemž otec se s XXX jen v minimálním rozsahu, je na místě, aby výživné od otce pokrývalo potřeby XXX ve značně větším rozsahu, než co mu poskytuje matka.

Otec ve svém odvolání v podstatě nenapadá podstatnou část právního hodnocení věci provedeného okresním soudem, tj. závěr, že pokud bylo možno u otce vycházet z životní úrovně odpovídající příjmům ve výši 105 tis. Kč, resp. 70 tis. Kč měsíčně, pak že má být výživné stanoveno v částkách 11 tis. a 7 tis. Kč měsíčně. Takto vysoké výživné nepochybně nepřekračuje výživné odpovídající hlediskům uvedeným v § 96 odst. 1 a § 85 odst. 2 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, resp. pro období od 1.1.2014 v ustanoveních § 913 odst. 1 a § 915 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Krajský soud zdůrazňuje, že v období před 1.1.2014 i po uvedeném datu platilo, že dítě má právo podílet se na životní úrovni rodiče, a pro období po 1.1.2014 je to dokonce přednostní hledisko, předcházející odůvodněným potřebám dítěte. Pokud by krajský soud uvažoval o nesouladu okresním soudem stanoveného výživného s uvedenými možnostmi otce, pak výhradně v tom směru, že by výživné mělo být (i při zohlednění další vyživovací povinnosti otce k XXX) spíše ještě vyšší. Obecně totiž pro rodiče, kteří nemají ani extrémně nízké, ani extrémně vysoké příjmy, platí, že nedosahuje-li výživné placené rodičem na děti ve věku středoškoláků či vysokoškoláků celkem alespoň cca 25% disponibilního příjmu rodiče, resp. příjmu, který by odpovídal životní úrovni takového rodiče, pak lze stěží hovořit o tom, že se dítě plnou měrou podílí na životní úrovni takového rodiče. Byť bylo řízení v této věci ovládáno zásadami platnými pro řízení ve věcech péče soudu o nezletilé, a soud tedy *stricto sensu* nebyl vázán návrhy účastníků ve věci samé, přesto krajský soud nepřistoupil ke stanovení ještě vyššího výživného (při skutkových závěrech uvedených níže), neboť ani matka, ani zletilý a svéprávný XXX nic takového nenavrhovali, a není na místě, aby jim soud vyšší výživné „vnucoval“.

Krajský soud má dále za to, že vyživovací povinnost otce k XXX trvá i po 25.10.2015, tj. po uzavření hráčské smlouvy s extraligovým hokejovým klubem. Je zjevné, že XXX se věnoval hokeji ve velkém rozsahu i před uvedeným datem, přičemž rozsah této činnosti mu nijak nebránil ve studiu na střední škole. I po uvedeném datu se tedy XXX mohl soustavným studiem připravovat na budoucí povolání. Příjmy XXX z hráčské smlouvy byly pro sezónu 2015/2016 sjednány velmi nízké, takže by nemohly plně uspokojovat jeho potřeby ani v případě, že by XXX nastupoval pravidelně v A týmu a tento byl v hokejové extralize úspěšný (což nebyl). Fakticky pak příjmy XXX z uvedené smlouvy byly nižší, než 1 tis. Kč měsíčně v průměru, což je částka, kterou si vysokoškolští studenti běžně vydělávají na tzv. brigádách, aniž by to mělo jakýkoli vliv na trvání vyživovací povinnosti jejich rodičů k nim. Ani ukončení studia XXX na vysoké škole a bezprostřední nástup na školu střední nepovažuje krajský soud za důvod pro zánik vyživovací povinnosti otce k němu, neboť je zjevné, že specializované střední vzdělání v oboru požární ochrany zlepšuje možnosti Ondřeje Panny na trhu práce oproti jeho dosavadnímu dosaženému vzdělání.

Z výše uvedených důvodů proto krajský soud dospěl k závěru, že rozsudek okresního soudu je ve výroku o stanovení výživného správný, a že výživné ve výši 7 tis. Kč měsíčně je odpovídající i pro období po vyhlášení rozsudku okresního soudu. Proto krajský soud podle § 219 o.s.ř. potvrdil odvoláním napadený výrok I. rozsudku okresního soudu.

Okresní soud rozhodl správně i o dluhu na výživném, když správně od rozdílů mezi dříve a nově stanoveným výživným odečetl též částky, které otec vynaložil ve prospěch Ondřeje Panny nad rámec běžného výživného. Vzhledem k době, která uplynula od vyhlášení rozsudku okresního soudu, musel krajský soud stanovit dluh otce na výživném vzniklý jeho zvýšením až do vyhlášení rozsudku krajského soudu. Žádný z účastníků netvrdil, že by otec v uvedeném období hradil něco nad rámec výživného stanoveného předchozím rozsudkem z roku 2006. Za období od 1.4.2015 do 30.4.2016 tak dluh na výživném narostl o $(13 \times (7000 - 3200)) = 49.400,-$ Kč. Proto krajský soud podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. změnil výrok II. rozsudku okresního soudu, jak je uvedeno výše.

Vzhledem k částečné změně rozsudku okresního soudu musel krajský soud podle § 224 odst. 2 o.s.ř. znovu rozhodnout o nákladech řízení před okresním soudem. Co se týče nákladů státu, pak podle § 148 odst. 1 o.s.ř., tj. podle výsledku řízení, je na místě uložit tyto náklady vzniklé v souvislosti se znaleckým posudkem zkoumajícím příjmy otce k náhradě otcí.

Výrok o nákladech řízení mezi účastníky, a to jak pro řízení před okresním soudem, tak pro řízení odvolací, se opírá o § 146 odst. 1 písm. a) o.s.ř., pro odvolací řízení ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř. V tomto typu řízení nemá v principu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud pak má za to, že ani okolnosti případu neodůvodňují jiné rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat splnění návrhem na soudní výkon rozhodnutí či exekuci.

V Pardubicích dne 7. dubna 2016

JUDr. Bořivoj Hájek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Nováková